

Чл. 43.) Ако нѣкой всегдашень или привременень сѣдникъ не доде да присѣдствува по наченванъето на засѣданіето, Предсѣдательтъ, като забѣлѣжи отсѣдствието му въ просевербалната книга на засѣданіята, писмено му извѣстява, ако ли недохожданъето му са повтори, като забѣлѣжи вторый пѣтъ неговото отсѣдствіе, напомня му го чрѣзъ званично писмо (*тескерѣ*), да е точень и на време да дохожда за изпълненіето на обязанноститѣ си.

Ако ли отъ ново бы изосталъ да не доде на засѣданіето и въ тридневно разстояніе ако не оправдае отсѣдствието си за причини отъ законны препятствія, Предсѣдательтъ тукъ такси заповѣдва да са съчини изложение (*мазбата*), което потвърдява едното му подиръ друго отсѣдствіе, направеното призоваване до него и неговото равнодушіе и непослушаніе, което испраща, ако е въ Цари-градъ, до Министра на търговіята, ако ли е въ областитѣ, до тамшното върховно Началство, което, като отпрати до реченныя всегдашень или привременень сѣдникъ потрѣбнытѣ напомняванія, може, въ случай на еще едно ново повтаряне, да го счете за свалень (оволнень) и да предизвика замѣстяньето му спорѣдъ правилата за избираньето и за опредѣленіето, които са означавать въ предидущето второ отдѣленіе.

По грыжата на реченныя Министръ или Началство, точно изложение за тѣзи случка ще са задепа на вѣншната сѣдилищна стая, за знаніе на публиката.

Чл. 44.) Всегдашнытѣ сѣдници са възнаграждатъ съ парична заплата; но привременнытѣ сѣдници, които нѣматъ никаква парична заплата и които при тѣмъ быхъ показали рѣвность и стараніе по извършванъето на своитѣ обязанности, ще получавать като възмездіе, въ окончаніето на службата си, едно свидѣтелство, за да знае сѣкій тѣхното достопохвално поведеніе.

Туй свидѣтелство, като са подпечата съ печата на сѣдилището, предава имъ са само тогазъ, когато сѣдилището, състояще исклучително отъ Предсѣдателя и отъ всегдашнытѣ